

на турците. Тежко ранените се возеха на кола и тихо стенѣха. Между послѣдните имаше едно момче отъ музикантската команда. Пръстѣта отъ една паднала граната го блъснала и търкулила нѣколко пѣти. Отъ уплаха то бѣше се побъркало — току си блѣщѣше очите и на всѣки въпросъ отговаряше: „нищо“. Какъ те викатъ? — Нищо. Раненъ ли си? — Нищо. Разправаха, че при случката другъ нѣкой билъ изрѣкълъ тая дума за да го успокои и нещастникътъ запомнилъ само нея.

— Ще помнишъ кога си билъ ъа война! пошегува се нѣкой. Недалеко стоеше полковиятъ свещеникъ съ скръстени на корема ръце. Нѣколко врѣме той замислено гледа ранените па въздѣхна и се прѣкръсти.

— Господи, каза той тихо, вразуми хората и научи ги да се обичатъ!

— Ехъ, отче, Господъ не се занимава съ тия работи....

Полковиятъ свещеникъ се обърна. Задъ него стоеше даскалътъ съ пушка и изгърбенъ подъ ранеца.

— Какъ тъй, ами кой другъ ще вразуми хората?

— Хората, почна даскалътъ, не сж нито по-добри, нито по-лоши.... Отъ какъ свѣтъ свѣтува, все войни сж ставали и никой не е вразумилъ хората. Слушай да ти кажа, отче, друга е причината на това зло.... Въ свѣта още царува робството, тамъ е работата! Едно малцинство разполага съ сждбата на всички хора и върши каквото си иска....

— Е, ти пакъ съ твоя социализъмъ! усмихна се добродушно свещеникътъ.

— Разбира се, само той ще погуби лакомията на богатшите....

— Въ такъвъ случай, защо не се откажешъ да воювашъ?

— Това би било глупаво.... Всѣки човѣкъ трѣбва съвѣстно да изпълнява своята работа.

— Виждашъ ли, потупа го по рамото свещеникътъ, тъй те искамъ.... Па ако единъ денъ социализма успѣе ние, христовите служители, нѣма да изгубимъ.

— Може би!

Полковиятъ свещеникъ пакъ се усмихна добродушно. Послѣ замислено поглади своята прошарена брада и почна да разправя за убитите.... Но като забѣлѣза, че даскалътъ го слуша разсѣяно, той изведнажъ прѣкъсна разговора.

— Знаешъ ли, каза му той на отиване, вашиятъ дружиненъ командиръ е раненъ.

— Тъй ли?

— Наистина, азъ видѣхъ когато го отнасяха въ болницата.... Неговото мѣсто, казватъ, заелъ по старшинство капитанъ Меркезовъ.